

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Isidoro Diacono. 337.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Εὐταγία Διακόνου. τλϵ.

Τὸν βουληθέντα εὐεργετήσαι, μὴ δυνήσαντα δὲ βοηθῆσαι, μὴ ἐκ τῆς ἐκείνου μέμφει, ἀλλ' ἐκ τῆς προσθέσεως τιμα, ὅτι καὶ τῆ φύσιν κεκλήθηται, ἀεὶ ἔχον Διακονάσασθαι, εἰ καὶ τῆ δυνάμει ἐνάγκησεν, μὴ ἰχύσας ἐργάσασθαι.

Κυρηγία. τλϛ.

καταρκῆσαι.

Οὐδὲ Παῦλος ὁ τῆς ἑβραίων ἀκριβέστατος γνώστης παιδεύει σε καταργείσθαι τὴν γαστέρα, καὶ τὰς τῆς αὐτοῦ δυστοξίας σποφονόμους, ἀλλ' ὅλος εἰ περὶ τράπεζαν λίχνος μόνον λαμπρῶς τὴν κατάποσιν κολακεύων, καὶ θεὸν ἠγάπησεν τὴν κοιλίαν. εἰ τοίνυν τῆ παρρησίᾳ ζωῆ πάντα νομίζεις συγκαταλέσθαι, καλῶς ἀγωνίζῃ σποφονόμους ἐρώμασιν. εἰ δὲ πὶ καὶ μετὰ τῶν πτωχῶν ἐσθῆσιν, ἐπιμάζεις τὰ ἔργα σου πρὸς τὴν ἔξοδον.

Ισιδώρου Διακόνου. τλζ.

Τὸ ἀλλοίως Ἀππίου φόρον, καὶ τριῶν ταβερνῶν τῷ Λυκαῖ ἐν ταῖς τῆς Ἀποστόλων παρεχέσθαι εἰρημῶν, τόπος πινὰς σημαίνει πρὸς τῆς Ρώμης, τὸν μὲν εἰκόνα πινὰ Ἀππίου ἔχοντα, ὡς εἰκόνα, καὶ φόρον οὐκ εἶναι καλῶς μόνον, ὡς μέγιστον αἰ τῆς βασιλείας εἰκόνας. Ἰδὲ φόροι παρεσχημένοιται. τὰ δὲ παυδοχέων πινῶν ἢ καπιλιέων ἡρῆσιν ἀγρίσονται, τῆ Ρωμαίων φωνῆ, ἢ τῶν οὐνομαζόμενα.

Αγελίδη Νουατιανῶ. τλη.

Φλίναφον συνείρας σποφονόμους χετλιασμὸν συνείρας πολυάδωνον ἢ θεῶν λέγων μὴ ἰχύειν σπύρασιν, ἢ ἡρώ τοῖς ἱερεῦσι παρέχετο, ἀφέναι τοῖς ἀνθρώποις τὰ πλάσματα. εἰ δὲ αὐτῆ ἀνίχυρος, πᾶσα πάντως ἀβέβαιος, καὶ εἰς μάτην ἐλπίζομεν, ὡς αὐτὸς ἐδογμάτισεν.

Eutonio Diacono. 335.

Eum qui de aliquo bene mereri studuit, nec tamen ei opem ferre potuit, ex euentu ne reprehende: verum ex animi instituto ac voluntate lauda, atque honore affice: quoniam etiam naturæ vi ad ea, quæ oportebat, efficienda incitatus est, etiam si viribus elanguerit, nec quod conabatur, perficere potuerit.

Cynegio. 336.

Ne Paulus quidem ipse, caelestium ac diuinarum rerum exactissima cognitione præditus, te docet, ventrem, præposterofque ipsius appetitus destrui atque aboleri pronuncians: verum mensarum lautitiis totus addictus es, solum ventrem splendide mulcens ac delinens, Deumque existimans. Quocirca si omnia vnà cum hac vita extingui putas, præclarè decertas, tibi corpus comprimens. Sin autem aliquid post hanc futurum credis, opera tua ad exitum præpara.

Isidoro Diacono. 337.

Id quod à Luca dictum est in actis Apostolorum, usque ad Appij forum & Tres tabernas, formam quandam & effigiem significat ante Romam prostantem, simulachrum quoddam Appij habentem: quem admodum ad hunc usque diem Imperatorum imagines huius aut illius fora nuncupantur. Per Tabernas autem, latina lingua hospitia quædam aut cauponarum vus designantur.

Agelidi Nouatianno. 338.

Nugas, causam tuam defendens, contexuisti, acerbissimam querelam componens, dum diuinam eam sententiam vim habere negas, quam sacerdotibus ad remittenda hominibus peccata præbuit. Quod si hæc minimè firma & valida est, omnes profectò incerta atque infirmæ sunt, atque inanis spes nostra est, quemadmodum tu docuisti.